

(Kort bemærkning).

**Peter Skaarup (DF):**

Spørgsmålet går på, hvornår udenrigsministeren forventer, at der kommer et oplæg til beslutning. Hvornår skal man i EU træffe den endelige beslutning? Kan udenrigsministeren svare på det?

Mit andet spørgsmål går på, om det ikke gør indtryk på udenrigsministeren, at vi bredt hen over den europæiske offentlighed ser en stigende bekymring over, at Tyrkiet bliver optaget i EU med de konsekvenser, som det vil få. Det er jo ikke bare borgerlige partier, borgerlige regeringsledere, det er også socialdemokratiske regeringsledere rundt omkring i EU, der i stigende grad er bekymrede. Gør det slet ikke indtryk på regeringen i de drøftelser, man har med kollegerne, at der er den bekymring, og at det også er en bekymring, der bliver delt af mange borgere?

(Kort bemærkning).

**Udenrigsministeren (Per Stig Møller):**

Det er da klart, at EU-udenrigsministerkredsen løbende diskuterer situationen, overvejer situationen. Jeg havde det oppe på mit møde med den kommende hollandske formand for udenrigsministrene her tirsdag morgen.

Det, vi er enige om, er, at Tyrkiet er blevet accepteret som kandidatland i 1999 – man kan ikke løbe fra en sådan beslutning – og at man i december 2002 beslutter, at når de opfylder Københavnskriterierne, kan man indlede forhandlinger, og det at indlede forhandlinger er altså ikke det samme som at afslutte forhandlinger, som jo vil tage lang tid. Prøv at tænke på de lande, vi nu har optaget. Det har taget 10 år med de østeuropæiske lande, fra man startede forhandlingerne, til de kom ind, som de heldigvis er kommet den 1. maj i år.

Når hr. Peter Skaarup derfor spørger om, hvornår optagelsesforhandlinger starter, kan jeg sige, at det kan jeg ikke svare på. Jeg kan altså ikke svare på, hvornår der skal tages endelig stilling, men jeg kan godt svare på, hvornår optagelsesforhandlingerne starter. De starter i løbet af 2005, hvis Kommissionen og Rådet er enige om det.

Den endelige beslutning skal først træffes, når optagelsesforhandlingerne er afsluttet, og når der er indstilling til alle parlamenter om at optage Tyrkiet. I det tilfælde vil man vende tilbage til alle 25 landes parlamenter, som man jo gør ved optagelserne, men det vil altså vare mange år. Det vil ikke være inden optagelsesfor-

handlingerne. Til den tid kan man jo så tage stilling til det.

Kl. 17.35

(Kort bemærkning).

**Peter Skaarup (DF):**

Som det måske er udenrigsministeren bekendt, har Socialdemokraternes tidligere formand og tidligere statsminister hr. Poul Nyrup Rasmussen udtrykt sig ret klart om det her forhold. Hr. Poul Nyrup Rasmussen har nemlig sagt til Politiken den 15. marts 2004, at der er en række bekymringer ved at optage Tyrkiet, at der kommer til at gå mere end en generation, før vi ser dem som medlemmer af EU, for Tyrkiet har stadig alvorlige problemer med menneskerettighederne og med deres retssystem, som det vil tage en ret lang årrække at få løst.

Er udenrigsministeren enig i de udtalelser fra hr. Poul Nyrup Rasmussen? Det er jo de udtalelser, som også fører frem til hr. Poul Nyrup Rasmussens konklusion: at man ikke i 2004 skal give en vurderingsdato eller en startdato for forhandlingerne.

(Kort bemærkning).

**Udenrigsministeren (Per Stig Møller):**

Nu vil jeg ikke diskutere hr. Poul Nyrup Rasmussens udtalelser. Det er hr. Poul Nyrup Rasmussen, som for så vidt har bragt os i situationen, fordi han accepterede Tyrkiet som kandidatland i 1999. Jeg finder ikke, at det er relevant via hr. Peter Skaarup at diskutere med hr. Poul Nyrup Rasmussen. Det kan hr. Peter Skaarup gøre direkte med hr. Poul Nyrup Rasmussen, som jo er medlem af Folketinget.

Det, der er det væsentlige her, er, at problemer med menneskerettighederne er en del af de ting, der skal være løst. Reformerne skal være gennemført, og lovgivningen skal være på plads i Tyrkiet. Det bevæger sig da heldigvis fremad med en respekt for menneskerettighederne og en lovgivning, som sørger for, at de i praksis bliver respekteret.

Det er jo det, vi skal afvente Kommissionens rapport om, for at se om de politiske Københavnskriterier er på plads. De politiske Københavnskriterier rummer jo præcis menneskerettighederne og respekt for mindretallene, som altså også skal fremmes i forhold til kurderne.

Det alvorlige problem med menneskerettighederne er altså et af de problemer, der skal være løst, for at forhandlingerne kan komme i gang. Om det tager mere end en generation? Jeg